

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Variis Generibus, Causis, Atque Exitu Persequutionum,
Quas pij hoc in mundo peregrinantes patiuntur**

Lens, Jean de

Lovanii, 1578

De Acephalis. Cap. 39.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30324

DE VARIIS PIORVM

Constantinopolim, propterea quod Anthimum hæreticum recipere in communionem recusasset, quod Belisarius, tametsi inuitus, urgente iussione improbæ & impiæ mulieris, nihil moratus effecit. Nam neque in eam rem comparata & empta defuerant testimonia falsa multorum, qui se affirmarent sæpius deprehendisse Siluerij literas, quibus Gotto Romam aduocaret, pollicitus si venirent, eam sese illis traditurum esse. Pulsus igitur est eiusmodi causæ prætextu B. Siluerius, tandemque in Palmariam insulam relegatus, in qua etiam exulans, variaque afflictione & inedia confectus, ex hac ærumnosa vita migravit. Quin & ipse Vigilus quamquam per scelus Siluerij successor esset, atque reuocaturum esse Anthemium si pontificatu potiretur, Augustæ promississet, tamen cum loci sui memor id facturum se constantissimè negauisset, publica affectus contumelia, grauissimèq; afflictus est: Clerus quoque ipse, qui eum fuerat comitatus Constantinopolim, exilio multatus, atque ad metallum incidenda damnatus est.

Vide hæc plenius in Breuiario Liberati, cap. 32.

Sic reperies de Acephalis in quadam epistola Orientium ad Agapylum Papam, quæ ponitur actione 1. concilij Constantinopol. 5. Originis verò Acephalon & nominis rationem, reperies in Breuiario Liberati, ca. 9. in fine, quod ponitur tomo 2. concil.

De Acephalis. CAPVT XXXIX.

PORRÒ cùm ab Eutichetis & Dioscori furij excitati essent, illi qui Acephali nuncupati sunt, dici vix potest, quantum Orientem totum sæuendo turbauerint. Deplorarunt hoc, pluribusque verbis finestas eorum tragedias prosequuti sunt, Siriæ & Palestinæ Archimandrite & monachi, in ea epistola quam ad Mennam scripserunt Constantinopolitanum patriarcham, ipsamque Synodum quæ tum in regia illa vrbe iam quintò celebrabatur. Commemorant eorum sceleratos impetus in sacerdotes, ac religionum pios cœtus: referunt carceres & vincula, & rapinas, & digitorum confractiões violentas, quibus pios quoque cruciabant. Ne verò his parum fecisse viderentur, addunt non modo ipsos diu noctuque latrocinando iugulasse permultos, verumetiam Iudeorum latrocinantiũ turbas collegisse, quas in viros sanctos ex insidijs immitteret, horumq; opera laniasse non paucos ac membra insepulta sparsisse. His Acephalis sese Seuerus quidam adiunxerat Antiocheni episcopatus violentus vsurpator, cuius scelestam mentem atque operibus cruentis ecclesiam Antiochenam luctu & moestitia completam esse, clerus eiusdem ecclesiæ conqueritur, s. ribens

scribens ad Synodum aduersus Seuerum congregatam. Quam enim, atunt, tragœdiam non excefferunt ac superarunt, mala attentata à Seuero. Qui primum quidem, (vt quomodo vixerit prætereamus, vestris auribus parentes) nulli vnquam ecclesiæ cōmunicasse videtur, deinde calumnia sagittis instructus, aggressus est exagitare mitissimum pastorem Flavianum, eius sedem violenter & contra canones arripuit: indeque instar mercenarij non solum non pauidit ouile Christi, verumetiam operatus est ea quæ ferarum sunt, oues iugulando & dispergendo: Nouitates autem & blasphemias aduersus Deum fingens, nulli sanctorum patrum pepercit, perseueratque in ea mentis & vocis obstinatione, abdicans etiam Synodos pro pietate congregatas. Nam sanctam Calcedonensem Synodum anathematizare & impugnare ausus est: quæ maximè firmavit symbolum 318. sanctorum patrum, quæ etiam suscepit 150. sanctos patres, & eos similiter qui in Epheso contra impium Nestorium conuenerunt. Bene manifestum euadit, quod & prædictas auersetur atque oderit tanquam huius sorores. Et quot quidem homicidia sanctorum monachorum fecerit, manibusq; Iudaicis huiusmodi iugulationem iniunxerit, neque nos charissimi, neq; aliorum quenquam latuit. Dirum enim spectaculum præbuere iacentes viri (qui religiosi certaminibus vsque ad canitiem decertarant) nudi & insepulti, iisque supra trecentos ex secunda Syriorum prouincia nati, canibus & auibus lacerandi proiecti. Similia autem & similiter miseranda sunt ea quæ in xenodochijs, id est hospitalibus, ab ipso facta sunt. Vincula enim ædificat etiam nunc, multosque pro fide tetricis carcerum tenebris & flagellis enecat. Talia sanctissimi & circa fontes in lauro facere non dubitauit, & veneficijs ibidem vtens, scelestis sacrificijs demones colit, & hoc tota illa magna ciuitas cantat. Neque verò ipsis sanctis altaribus pepercit, neque sacris vasis, è quibus aliqua constans ea sui similibus erogat. Præsumptum est autem ab ipso, & hoc, ô beatissimi, columbas aureas & argenteas in formam Spiritus sancti super diuina lauacra & altaria appensas, vna cum alijs sibi appropriauit, dicens non oportere in specie columbæ Spiritum sanctum nominare. Pecunias quidem & domos, & quæcunque in optimis fundis erant, exportauit & expedit, & grauissimis vsuris eccle-

*Concilium
Nicum.
Concilium
Constantinop.*

DE VARIIS PIORVM

fiam obruit. Et illi quidem ad hunc modum. Scripsit ad eadem Synodum & Epiphanius episcopus Tiriōrū literas, plenas querimoniarū propter Acephalorū insolentissimam insaniam, qui occupata (vt ait) Dei genitricis domo, inter cætera venerabilem etiam crucem lapidarunt: è clero & populo non paucos affligerunt, ipsum episcopum mortiferis insidijs, ad supremum vsq; periculum adduxerunt. Cum autem & Petrus quidam, qui sibi Apamiarum præfecturam, cōtra omnem ecclesiasticam sanctionem arripuerat, eodem impietatis spiritu exagitaretur, quæ designata per eum sint, breui sermone explicari non potest. Namque huic obsidere monasteria, diripere, viros illic Deo charos trucidare, impudicas mulieres in sacras aedes introducere, peierare, blasphemare, Simoniacè ordinare, cędibus altaria ipsa inquinare, sacras vestes dilaceratas particulatim suis dare, catholicorum episcoporum nomina delere: suorum, hoc est, Ioannis & Dioscori & Timothei, sub inscriptione sanctorum substituere, aliaque istiusmodi furoris plenam committere, pro ludo erat. Vox sanè eius illa non ignota fuit: Omnes ecclesias & altaria comburet Deus, & faciet vallem vnam. Hac enim eius verba fuisse testatur instrumentum exhibitum à clero Apameensi in Synodo Constantinop. in qua & illa de eodem Petro verba expressa sunt. Cum stat in sacrificio incruento, non in ipsum, sed in formas astantium sceminarum omnem intellectum confert. Sed & sputis decolorauit venerabilis altaris pannum rubeum, &c. Taceo furores in ipsam Iustiniani pijsissimi imperatoris imaginem, quibus declararunt quid passurus ipse fuisset, si illum æquè vt ipsius imaginem in potestate habuissent.

De Monotelitis. CAPVT XL.

EVtichianos in persequēdis catholicis sequuti sunt Monotelitæ, Cū enim callidè quidam in Christo duas naturas cōfiterentur vnitatis, quo eiusmodi cōfessionis specie catholici viderentur: non quòd vtramque alteri, salua vtriusq; proprietate naturæ copulatā agnoscerent, sed quòd post vnitionem vnicam remansisse naturā cogitarēt, cœperunt de volūtate ipsa & operatione verbis duntaxat nouam mouere quæstionem. Vnāne in Christo esset an duæ dicerentur vnitæ, vt si vnica diceretur voluntas & operatio, con-
tinuò